

yüzlerim çeşit çeşit, adamına göre cebimden çıkarıp takınıyorum.

bunu övünmek için mi söylüyorum? hayır. insan tek yüzlü değildir. iki yüzlü bile değildir. kimseye göstermediği yüzleri vardır ve neredeyse her ayrı kişiye, farklı bir yüz takınır.

“bir insanı tanıyorum” demek, o sebeple “bana takındığı yüzü tutarlı” demek.

Nişanyan’ın Anadolu’daki köy isimlerinden hareketle bir şeyler söylediği iki blog yazısını okudum. 1453’ten önce, Osmanlı hakimiyetindeki Anadolu topraklarından, günümüze kalmış hiç Rum köyü yokmuş. Bu bölgedeki Rum köyleri, 18-19. yüzyıldaki göçlerden gelmiş. Bunun sonuçlarıyla ilgili konuşuyor.

Buradaki sebep sonuç ilişkileri hakkında söylenecek şeyler olabilir, ancak asıl *sevdiğim* köy isimlerinin veritabanını yapıp, bunlardan sonuç çıkarmaya çalışması, en azından soru sorması. Bulduğu sonuçlar anlamsız olabilir, ancak bir veriye dayanıyor.

Bunun karşısına İsmet Özel’in *Türk şöyledir, Türk böyledir* temelli sözleri geliyor aklıma. Batı medeniyetinin anti-tezi olarak Türk. Eh, güzel, tabii ki ben de çok mutlu oluyorum bu yazıları okuyunca. Türk’üm neticede, onun bahsettiği cins bir Türk olmaya da gayret ediyorum.

Bununla beraber bu yaptığının pek de işe yarar, anlamlı bir *fikir* olmadığını görmek için çok uzun düşünmeye gerek yok. Mesele daha *Türk* kavramına, İttihat ve Terakki sonrasında aldığı şekilden *bağımsız* bir anlam vermeye çalışmasında tuhaflık var. Türk benim nazarımda da *Anadolu’nun müs-lüman halkı* demek, bununla beraber bu tanımın bugün için pek de anlamlı olmadığını itiraf etmek lazım.

Daha madde 1, Türk’ün anlamı üzerinde kalem oynatırken bile *bütün zemini kendim belirlerim* motivasyonu görüyorum. Sonunda söylediği sözlerin kimisi doğru olabilir, bununla beraber bu yöntem *param/emeğimi/geleceğimi yatıracağım* bir yöntem değil. Okurum, hoşuma gider, kitabı kapatır ve işime bakarım.

Gerçeklerle aramız bozuk olabilir ama bu bize tüm tarihi *uydurma* hakkı vermez.

Ortalama bir milyonerin 7 gelir kalemi varmış: İşte, kira gelirleri, kar payı, maaş gibi...

Bu bilginin önemi şurada: Gelir çeşitliliği yaratmadığınız sürece, *fare tekerleğinden* kurtulmak mümkün değil. *Maaşını biriktirip de zengin olmak* diye bir usul yok.

Zenginlerin *her şeyi* yazdığını söylüyor. Bunu Sakıp Sabancı’yı anlatan birinden de duymuştum, o gün hangi kravatını takacağını bile yazarmış. *En kör kalem, en keskin zekadan daha iyi hatırlar* demiş biri de.

En çok ne yazdıklarını sormuş: *Vergiden uzak durma* üzerine yazarlarmış. Ben de çalışmaya başladığımda memlekette en karlı işin vergi kaçırmak olduğunu farketmiştim. Çoğu üründe %10 kar varsa, %18 KDV, %20 Kurumlar Vergisi, %30 Gelir Vergisi var. Vergi kaçırmak kadar karlı iş zor bulunur muhtemelen.

İşte, *milyarder olmaya giden yola* geç çıktım ama farkettiğim ilk şeyin vergiler olmasında benziyoruz.

Yazıda 20 sene önce yapılmış bir araştırmada, insanların harcamalarıyla gelir durumları arasındaki korelasyona baktıklarını, *pahalı evlerde* oturup, lüks araba kullananların çoğunun *zengin* olmadığı gibi, zenginlerin de *pahalı evlerde* oturmadığını bulduklarını da anlatıyor. Bu araştırmacıları şaşırtmış tabii.

Milyonerler diyor, gelirlerinin en fazla %10'uyla yaşar, geri kalanıyla yatırım yapmaya çalışır. İnsanların ekseriyetinin ayıracak bu kadar geliri yok, %10'yla yaşamaya kalksa, acından ölür. Bu açıdan bakıldığında dünyadaki eşitsizlik çok daha derin diyordu, başka bir yazı.